

DALŠÍ ZÁŽITKY Z INĀEINA DOMEĀEKU - IV.

ĀEtrtek, 27 srpen 2009

Jednou odpoledne Ki doma tak úasnĀ dovádĀl a mĀl tolik energie, Āe jsem si Āíkala, Āe bychom pĀece jenom m procházku rozchodit, mĀla jsem totiĀ dovolenou. Docela se mi podaĀmilo toho malého darebu vylákat aĀ za vrata, prakticky aĀ do pĀlky sousedova plotu, smĀrem k lesu. Ale tam zaĀal mocnĀ štĀkat Nero - sousedovic vĀák. Ki pĀíšernĀ vydĀsil, obrĀtil se, a procházka, neprocházka, mydlil zpĀtky k domovu.

Já jsem to však nevzdala, vrĀtila se pro nĀj a vzala ho do nĀe. Āe to tedy pĀekonáme spolu chca-nechca a Āe ho donesu okolo souseda aĀ k lesu. To probĀhlo celkem hladce, jen jsem byla oosenĀ aĀ na patĀch, on byl i jako štĀĀĀtko totiĀ pĀknĀ tĀĀkeĀ. V lese se ani nestaĀil divit, Āapkal mi u nohou a nehnul se ani na krok, abych ho snad nĀhodou nenechala. Procházka se mu myslím moc lĀbila, jen to bylo pro nĀj nĀco hodnĀ nezvyklĀho. Jak se, paneĀku, radoval, kdyĀ na zpĀĀní cestĀ poznal, kde je a utĀkal ke dveĀm, kde trpĀlivĀ Āekal, aĀ my dorazíme. A Ki zaĀali chodit do lesa... Jedno zimní rĀno jsme šli spolu lesem a najednou jsem slyšela, Āe nĀco bĀĀĀ smĀrem k nĀm, malej kousek od nĀs. KoukĀm a ĀíkĀm si, Āe je to asi puštĀnĀ vĀák. Vzala jsem Ki do nĀe, aby mu nĀhodou nĀco neudĀlal a koukali jsme se tím smĀrem spoleĀnĀ. Asi deset metrĀ od nĀs se najednou zastavilo obrovské divokĀ prase. Koukalo udivenĀ na nĀs a my dva pro zmĀnu na nĀj. MĀla jsem pocit, Āe se mi ūplnĀ zastavilo srdce, utĀkat jsem nemohla, Ki byl najednou tĀĀkeĀ jako slon, moje nohy také a já tam stĀla celĀ zkamenĀlĀ. Prase nĀs pozorovalo a nikdo z nĀs ani nedutal. Najednou se otoĀilo a zmizelo do houštĀ, smĀrem pryĀ od nĀs. JeštĀ chvíli jsem Ki maĀkala a pak jsme mazali oba dva z lesa. Āe nĀm chodĀ srnky na zahrĀdku po rĀnu, to vĀm, je to moc milĀ. Āe tam od jara bydlela baĀantĀ pĀtiĀlennĀ rodinka, kterĀ mi ani nic na zahrĀdce neoĀobala, mĀ nijak nepĀekvapilo. NĀjak jsme se prostĀ respektovali. Āe jsme od lĀta odchovali malĀho jeĀka a Āe jich tu jsou mraky dupou kolem, kdyĀ grilujeme, mĀ uĀ taky nerozhĀzĀ. Ale ten divoĀĀk mĀ opravdu vĀnĀ zaskoĀil, chodĀm totiĀ uĀ velmi dlouho, ale takovĀto setkĀnĀ by mĀ ani ve zlĀm snu nenapadlo. MĀm les rĀda, stejnĀ tam budeme chodit dĀl, jen musĀm dĀvat vĀtšĀ pozor. Ale teĀ uĀ musĀm jĀt - však budu zase pokraĀovat.Inka